

שלוש נשים

בארה של מרים
נצרת-אל נאצירה (ערבית)

אביב קר ואני מחפש את הבאר, לרוות מפיד מי אש-
חטאת בטרם מנוחה.
באו מים מאררים, מעלים קצף בצנורות השפכים של עיר
נצורה, מכסי פלדה לחלומות.

שלחי לחמד מרים על פני מים זכים בטרם המוני הרעבים
יצללו במרחצאות דם אל תהומות, לבאר שחת.
מריה, מרי, מרינה, מירלה, כמה מרים בעולם?
ידעתי את מריד וקשי ערפך
לרגעים עזבתיך, חרדתי לנפשך הפצועה.

על פי הבאר שירה גוועת
ואני, בלי חטא, מבקש את גופך הקדוש בנקדות גנוזות
על פני הישימון.

אפרודיטה

באתי אליך ירא וחרד, נושא לפיד ביד אחת
ופרפר בשניה,
חומק אל הארוס החמים שבך לפני החזרה לרחם.
הרי את משלנו,
מהמזרח הקרוב, עם אביבים חושניים
רוויי דם.

באת אלי מקצה גלים מכים, לפסל בעירם
את ונוס בעבור
פת לחם.

אפרודיטה (גם אפרודיטי), במיתולוגיה היוונית אלת היופי והאהבה.
בתה של תלחה או טתיס (אלת הים). ע"פ הומרוס - בתם של זאוס,
מלך האלים. אצל הרומאים - ונוס.

רוני אבירם צורף

כי עכשיו

המשפטים שבורים כי עכשו
מתר לשבר ולהגיש למורה בלי
התרוץ עם הכלב. ואת הכותרת
השמטתי. רק השארתי
את שמי להלך כך על הארץ.

הכרלה שנייה

היתה בם הלשון האטית
המ.פו.ס.קת.
וכמו בין חתוך לדבור
התגעגעה נפשי ברוח הדל המתרפרף.

מונה

מונה ליוה של הגליל - גן לאומי ציפורי, "שביל הבשורה"

אני נבוך מעט, כלם מאהבים בך -
צמחים, חיות בראשית, עוברי ארח ובימים רחוקים, מי יודע?
אשה יפה.

ואני מבקש להעלים באבני הפסיפס הצבעוני כקבצן מחזר
על פתחה של ונוס.
אינד כאן "את עיני לפקח", איני בין הבאים אל בית הפגישות
בכרפרות פאר, לא חורט חריצי ברזל בשרידי הקרדו
בחגיגות דיוניסוס.

עיניך שואלות באפלת היום, מתחת פני העבר,
מבעד לאדמה השבורה.

איש מהלך בדרכי עפר אנכי, מחפש בשורת חיים בשבילי
יערות רוויי אשפה ודמעות, חרבן
ופרחי בר.